

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011529
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011529.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. januára 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

L. A.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom E., I. C. okr. E., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 4Pp/66/2014-22 zo dňa 12.11.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného L. A. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného L. A. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutý.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného. V odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že počas doterajšieho výkonu trestu sa snažil preukázať svojim správaním snahu o polepšenie. Svoje závažné protiprávne konanie oľutoval. Počas výkonu trestu ukončil učebný odbor poľnohospodárska výroba. Pokiaľ ide o súčasné odsúdenie pre trestný čin zabitia podľa § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v trestnom konaní sa priznal a uzatvoril dohodu o vine a treste. Nestotožňuje sa so záverom súdu, že bola splnená iba prvá podmienka (formálna), a že nebola splnená druhá zákonná podmienka (materiálna) a ani tretia zákonná podmienka, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné. Poukazuje tiež na to, že z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplývalo doporučené na jeho podmiennečné prepustenie. Okrem už uvedených dôvodov odsúdený sám doplnil, že je pripravený viesť na slobode riadny život a vychovávať svoje deti. Navrhol preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť s tým, aby krajský súd rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení za súčasného určenia skúšobnej doby dlhšieho trvania v hornej polovici zákonného rozpätia, so súčasným uložením povinností alebo obmedzení.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona skúmal splnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia

slobody. Pokiaľ ide o formálnu podmienku, vykonanie dvoch tretín trestu odňatia slobody, túto odsúdený splnil.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený, musí ale súd dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Rozhodnutie o tom robí súd na základe viacerých dôkazov a nielen z hodnotenia príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplýva, že správanie odsúdeného v súčasnej dobe je slušné, aj keď nebolo vždy v súlade s normami upravujúcimi výkon trestu (neuposlúchol príkaz príslušníka, nemal pri kontrole preukaz odsúdeného). V súčasnej dobe jeho správanie a prístup k povinnostiam sú hodnotené pozitívne. Spočiatku mal rezervy aj v pracovnej oblasti, dosahoval len podpriemerné výsledky. V súčasnej dobe je hodnotený po pracovnej stránke veľmi dobre. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené u odsúdeného ako stredné. Resocializačná prognóza je menej priaznivá, pričom riziko recidívy s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti a predchádzajúci spôsob života odsúdeného pred výkonom trestu je príliš veľké. Tiež je potrebné uviesť, že aj výsledky stanoveného programu zaobchádzania v pozitívnom smere neboli vždy stabilné. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nebolo bez pochybností preukázané splnenie jednej zo základných podmienok na podmiennečne prepustenie a to, že od odsúdeného je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy u odsúdeného je príliš veľké, najmä s poukazom na závažnosť trestnej činnosti a predchádzajúci spôsob života pred výkonom trestu odňatia slobody. Súd v tomto smere musí mať vyššiu mieru rozumnej istoty, aby nedošlo u odsúdeného k novej recidíve trestnej činnosti. V podmienkach výkonu trestu sú iné nároky a tie nemusia byť rovnocenné ako v bežnom živote. Preto aj podľa názoru senátu krajského súdu u odsúdeného L. A. nebola daná dostatočná záruka, že by v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu viedol riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval preto krajský súd sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.